

ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ - ਨੰਬਰ ਅਠਾਰਾਂ

ਦੂਜਾ ਹਾਏ — ਭਾਗ ਪੰਜਵਾਂ

Jeff Pippenger

2026-07-15

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨੀਨੇਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀ “ਕੁੰਜੀ” ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਰਾਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ—ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਕੁੰਜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੀਨੇਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਕੇਵਲ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਉਭਾਰ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕੁੰਜੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕੁੰਜੀ ਵੀ ਹੈ। ਉਸ ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰਬੰਧ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ—ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਅਨਮੁਦ੍ਰਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੱਤੀ 16:19.

ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਉਤਥਾਨ

627 ਵਿੱਚ ਨੀਨੇਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਧੁੰਦ ਨਾਲ ਸਾਥ ਮਿਲੀ ਰੋਮ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਪਰਾਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਮੋੜ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀਆਂ ਇਸਲਾਮੀ ਭੀੜਾਂ ਉੱਠਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰੋਕ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰੋਕ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ, ਜੋ ਰੋਮ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਹੁੰਦੀ। ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ।

ਰੋਕ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ

ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੰਯਮ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਾਹ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸਮਾਏਲ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੰਨਾਇਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਸਰਾਈ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੇਰਾ ਅਨਿਆਇ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ; ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦਾਸੀ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁੱਛ ਸਮਝੀ ਗਈ; ਯਹੋਵਾਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰੇ। ਪਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਸਰਾਈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਤੇਰੀ ਦਾਸੀ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਰਾਈ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤਾਅ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੱਜ ਗਈ। ਉਤਪੱਤੀ 16:5, 6.

ਉਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਰਾ ਨੂੰ ਸੰਤਾਨ ਜਣਨ ਤੋਂ “ਰੋਕਿਆ” ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਰਾਇ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਤਾਨ ਨਾ ਜਣੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਦਾਸੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਿਸਰੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਰਾਇ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਵੇਖੋ ਹੁਣ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰੱਖਿਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਦਾਸੀ ਕੋਲ ਜਾਓ; ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਅਤੇ ਅਬਰਾਮ ਨੇ ਸਰਾਇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਤਪਤਿ 16:1, 2.

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਉਹ "ਕੁੰਜੀ" ਜੋ ਮੁਹੰਮਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀ "ਰੋਕ" ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

"ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਛੁੱਟ ਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਪੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।" Manuscript Releases, volume 20, 217.

ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ "ਉਭਾਰ ਅਤੇ ਪਤਨ" ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੱਧ ਉਭਾਰ ਅਤੇ ਪਤਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ 'ਛੁਟਕਾਰਾ' ਅਤੇ ਇੱਕ 'ਰੋਕ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਵਲ ਹਾਇਆਂ ਹੀ

ਸੱਤ ਤੁਰਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਹਾਏ ਵਾਲੀਆਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਓਡੋਏਕਰ, ਜੈਨਸਰਿਕ, ਅੰਤਿਲਾ ਹੁਣ ਅਤੇ ਅਲਾਰਿਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ-ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਕਾਲੀ ਰੂਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਵੰਸ਼ਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਹਾਏ ਵਾਲੀਆਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੰਯਮ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਹਾਏ ਵਾਲੀਆਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਕੁੰਜੀ" 'ਮੁਕਤੀ' ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਨੀਨਵੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਅਤੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299

ਮੁੱਢਲੇ ਅਗੂਆਂ ਨੇ ਠੀਕ ਹੀ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਇਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਜੋ 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਏ।

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ 1333 ਤੋਂ 1337 ਤੱਕ ਦੇ ਉਸ ਘੇਰੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨ ਔਰਹਾਨ ਗਾਜ਼ੀ (ਉਸਮਾਨ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਔਟੋਮਨ ਬੇਇਲਿਕ ਦਾ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸੀ) ਨੇ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੇ ਉਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿਜੈਂਟੀਨੀ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਘੇਰਾ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਯੁੱਧ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਉਸਮਾਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ, ਪਦ ਦਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਆਰੰਭਕ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਉਸਮਾਨ ਪਹਿਲਾ (ਔਟੋਮਨ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਸੰਸਥਾਪਕ) ਸੁਲਤਾਨ ਔਰਹਾਨ ਗਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਨੂੰ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਬਾਫੇਅਸ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਜੈਂਟੀਨੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਰੰਭਕ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ; ਜੋ ਰੋਮੀ ਅਤੇ ਆਰੰਭਕ ਬਿਜੈਂਟੀਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ।

ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ

27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਨੂੰ ਉਸਮਾਨ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਇਕ ਬਿਜਨਟੀਨ ਸੈਨਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਗਵਰਨਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰਾਜਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਬਿਥਿਨੀਆ (ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਅਨਾਤੋਲੀਆ) ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਦਾ

ਇਕੱਠ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਮਾਨ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਤੁਰਕੀ ਬੇਇਲਿਕ (ਕਬਾਇਲੀ ਰਿਆਸਤ) ਤੋਂ ਇੱਕ ਉਭਰਦੀ ਤਾਕਤ ਵੱਲ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਾਇਆ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ਨਟੀਨ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਬਣੀ। ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਇਸਲਾਮ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਦੌਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਤ: 1453 ਵਿੱਚ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਪਤਨ ਸਮੇਂ ਉਸਮਾਨੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਗਾਜ਼ੀ ਯੋਧਿਆਂ (ਇਸਲਾਮੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵਾਲੇ ਸਰਹੱਦੀ ਛਾਪੇਮਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਗਾਜ਼ੀ ਸਰਹੱਦੀ ਯੋਧਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਗਠਿਤ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਰੂਪ-ਗਠਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਔਰਹਾਨ ਤੱਕ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ। ਉਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਾਜ਼ੀ ਯੋਧਿਆਂ ਦੀ ਯੁੱਧ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਐਸੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਵਿਵਸਥਿਤ ਮਾਰੇ-ਤੇ-ਭੱਜੇ ਰਣਨੀਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਦੀ ਲੂਟ ਹੀ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਭੂਮੀ-ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ।

27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਨੂੰ, ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਚੌਤੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸ਼ਹਿਰ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ। ਯੁੱਧ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ, ਜੋ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਖੇਤਰ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ, ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1299 ਤੋਂ 1337 ਤੱਕ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਅਠੱਤੀ" ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

"ਹੁਣ ਉੱਠੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜ਼ੇਰੇਦ ਦੇ ਨਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਓ।" ਮੈਂ ਅਸੀਂ ਜ਼ੇਰੇਦ ਦੇ ਨਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਾਦੇਸ਼ਬਰਨੇਆ ਤੋਂ ਚਲੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜ਼ੇਰੇਦ ਦੇ ਨਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਉਹ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ; ਜਦ ਤੱਕ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਛਾਵਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ। ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 2:13, 14.

27 ਜੁਲਾਈ 1299 ਤੋਂ 27 ਜੁਲਾਈ 1449 ਤੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਵਾਲੇ ਉਸਮਾਨੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੀ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲ ਇੱਕ ਪਿਤਾ (Osman) ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (Orphan) ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਇਹ ਅਵਧੀ ਇੱਕ ਕਬਾਇਲੀ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਉਤਥਾਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਮਰਾਜ ਬਣੀ।

27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਤੋਂ 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਤੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਘੇਰਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਿਤਾ ਉਸਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ 1333 ਤੋਂ 1337 ਤੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਇੱਕ ਐਸਾ ਘੇਰਾ ਜੋ ਉਸਮਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਬਿਜ਼ਨਟੀਨ ਸਮਰਾਟ ਕਾਂਸਟਾਂਟਾਈਨ ਗਿਆਰਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਕਾਂਸਟਾਂਟਾਈਨ, ਨੇ ਤਖ਼ਤ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਤੁਰਕਾਂ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ। ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੱਕ ਚਾਰ ਸਾਲ ਸਨ। ਉਹ ਚਾਰ ਸਾਲ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਖ਼ਰੀ ਕਾਂਸਟਾਂਟਾਈਨ ਮਰ ਗਿਆ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਉਥਾਨ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਇਸਲਾਮ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉੱਠ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਰਕਾਂ ਕੋਲ ਸੀ। 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਦੀ ਉਸ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੇ ਪਤਨ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਇੱਕ ਘੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਇੱਕ ਘੇਰੇ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਤਮਾਨੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਇੱਕ ਘੇਰੇ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਠੱਤੀ ਦਾ ਅੰਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਟਕਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਠੱਤੀ ਦਾ ਅੰਕ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਚਾਲੀ ਦੇ ਅੰਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸਮਾਨ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਨੂੰ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ। ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਗਰੀ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਇਸ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ 'ਦੇ' ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਓਟੋਮਨ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਉੱਭਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਰੰਭ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਪੜਾਵ 1301 ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਇਆ ਦਾ ਯੁੱਧ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਪਿਤਾ ਉਸਮਾਨ ਨੇ ਨਿਕਾਇਆ ਨਾਮਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 1331 ਵਿੱਚ, ਤੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਨਿਕਾਇਆ ਨਾਮਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਗਰੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਰੋਮੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਗਰੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ।

1299 ਅਤੇ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਵਜੋਂ, ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਦੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1301 ਵਿੱਚ ਆਇਆ। 1299 ਅਠੱਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ (ਚਾਲੀ), ਨਾਇਮੀਆ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਠ ਕੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਠੱਤੀ ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਅਤੇ 1301 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਉੱਭਾਰ ਦੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਕਦਮ ਸੈਨਿਕ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਡਿੱਗੀਆਂ, ਉਹ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੀਆਂ। ਦੋਵੇਂ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

27 ਜੁਲਾਈ 1299 ਅਤੇ 1301 ਦਾ ਅੰਤ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਜੋ 1838 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਲਿਚ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਣਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਗੋਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋ ਪੜਾਅ 1838 ਅਤੇ 1840 ਦੇ ਸਾਲ ਸਨ।

“1840 ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੂਰਤੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੁਚੀ ਜਗਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਪਦੇਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋਸਾਇਆ ਲਿਚ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 9 ਦੀ ਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸਮਾਨੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ 'ਈ. ਸੰ. 1840 ਵਿੱਚ, ਅਗਸਤ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ,' ਡਹਿ ਜਾਣੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ: 'ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ, 150 ਸਾਲ, ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡੀਅਕੋਜ਼ਸ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਸਨ 'ਤੇ ਬੈਠਿਆ, ਅਤੇ 391 ਸਾਲ ਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਇਹ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕੌਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹੀ ਗੱਲ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗੀ।’—Josiah Litch, in Signs of the Times, and Expositor of Prophecy, August 1, 1840.”

“ਉਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਤੁਰਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਮਿੱਤਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਰਪਰਸਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਜਾਣੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਮਿੱਲਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮਿੱਲਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲਦਾ ਗਿਆ।” The Great Controversy, 334, 335.

ਲਿਚ ਦੀ '38 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ '40 ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ ਨੂੰ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੋਂ ਦੱਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਧੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਅੱਠਤੀ ਸਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਰ ਉਤਰਣ ਤੋਂ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਬਗਾਵਤ ਤੱਕ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਹ ਅਚਰਜ-ਕਰਮ ਵੇਖੇ ਹਨ, ਜੋ ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਦਸ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਆਜ਼ਮਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ; ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸੱਭ ਖਾਧੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗਾ। ਗਿਣਤੀ 14:22, 23.

ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਦਸ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਪਰਖ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਪਰਖਾਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਅੱਠਤੀ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ 1838 ਅਤੇ 1840 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ 1840 ਵਿੱਚ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਅਤੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਨੂੰ ਉਸਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅੱਠਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ 1337 ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਉਹ ਦੋ ਪੜਾਅਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਓਟੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਦਾ ਆਰੰਭਕ ਬਿੰਦੂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ 1301 ਸੀ। 1299 ਅਤੇ 1301 ਵਿੱਚ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਨਾਇਸੀਆ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਪੜਾਅ 1838 ਅਤੇ 1840 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਨਿਕਾਇਆ ਦੇਵੇਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਵਜੋਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ 330 ਤੋਂ 1453 ਤੱਕ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਹੀ ਪੂਰਬੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਨਿਕਾਇਆ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ; ਇਹ ਸਭ ਇਸਲਾਮੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਿੱਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸ਼ਹਿਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ।

1333 ਤੋਂ 1337 ਤੱਕ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰ-ਸਾਲਾ ਘੇਰਾ 1449 ਤੋਂ 1453 ਤੱਕ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਇਸਲਾਮ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਦੇ' ਹਨ, ਜੋ 'ਅੱਠਤੀ ਅਤੇ ਚਾਲੀ' ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਅਤੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅਲਫਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਦਾ ਉੱਠਣਾ ਇੱਕ ਅੰਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ 38 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਅੰਕੀ ਸੰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਸੈਂਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮੁਰਦਾ ਹੱਡੀਆਂ ਉੱਤੇ ਫੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣ। ਜਦੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1838 ਅਤੇ 1840 ਦੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ 9/11 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਹੱਡੀਆਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਉੱਠਾਇਆ ਜਾਣਾ 1838 ਅਤੇ 1840 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਅੰਤਰਾਲ 1840 ਤੋਂ 1844 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅਗਨੀ-ਗੋਲਿਆਂ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ

ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨ ਪਹਿਲੇ (ਮਹਾਨ) ਵੱਲੋਂ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨ ਤੱਕ, ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਕਤ-ਵੰਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ (ਅਲਫਾ) ਨੇ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਨੂੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ (ਓਮੇਗਾ) ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਮਰ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਰਾਜਧਾਨੀ ਰਹਿਣੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 27 ਜੁਲਾਈ 1299 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ 150 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ 38 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 40 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਨੇ 1449 ਤੋਂ 1453 ਤੱਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਜਿੱਤਿਆਂ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਜਿੱਤਿਆਂ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਦੀ ਜਿੱਤ ਇੱਕ ਪਿਤਾ (ਪਹਿਲੇ) ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ (ਅੰਤਿਮ) ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

سال چار

ਸਵਾ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ, ਜੋ 1449 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਆਖ਼ਰੀ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1453 ਤੱਕ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਉਹ ਤਾਰੀਖ਼ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਰਸੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ।

“ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਇਕ ਐਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। 1840-44 ਦਾ ਐਡਵੈਂਟ ਆਂਦੋਲਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ; ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੇਂਦਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਰੁਚੀ ਦਾ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜਾਗਰਣ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਸੋਲਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਉਸ ਪ੍ਰਬਲ ਚਲਵਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” The Great Controversy, 611.

ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਜੋ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲਿਆਂ ਜਾਣ ਨਾਲ ਵੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਬਲਵੰਤ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਨਾਲ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ 9/11 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀਆਂ “ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ” ਮਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ। 9/11 ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਹਰ ਲੱਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਹਰ ਲੱਗਣਾ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਹਰ ਲੱਗਣ ਦੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਾਲੀਆਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ 9/11 ਨੂੰ ਉਤਰੇ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ 31 ਦਸੰਬਰ 2023 ਨੂੰ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਮੀਕਾਏਲ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਮੁਹਰ ਲੱਗਣ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਕੁੰਜੀ, ਜੋ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ 1453 ਤੱਕ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਨੂੰ ਡਿਗਾ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਆਇਤ ਦਸ ਦੇ “ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ” ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੋ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ

ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ “ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ” ਕਰੇਗਾ। 1844 ਵਿੱਚ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਸਮਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਮੁੱਕ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ “ਹੁਣ ਫਿਰ ਨਾ ਰਹੇਗਾ।”

ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਜੇ ਯੁੱਗਾਂ ਯੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਰਚਿਆ, ਕਿ ਫਿਰ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਾ ਰਹੇਗੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 10:6.

1333 ਤੋਂ 1337, 1449 ਤੋਂ 1453, 1840 ਤੋਂ 1844

ਚਾਰ-ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਲਾਈਨਾਂ 9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਸੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ 9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਉਸ ਫ੍ਰੈਕਟਲ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਤੋਂ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਤੱਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਫ੍ਰੈਕਟਲ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਚਾਰ-ਸਾਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ 9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਸੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਚਾਰ ਗਵਾਹ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਤੋਂ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਹਮਲੇ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨੀਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਉਹ “ਕੁੰਜੀ” ਸੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਲਈ ਹੈ। 1333, 1449, 1840 ਅਤੇ 9/11 ਸਾਰੇ ਹੀ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਸਨ— “ਕੁੰਜੀਆਂ।”

“ਭੂਤਕਾਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਲੈਣਯੋਗ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਇਸ ਲਈ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਣ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹੀ ਰੇਖਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸਦਾ ਤੋਂ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੱਜ ਵੀ ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਸਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਨ ਵਿੱਚ ਆਦਮ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।”

“ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇਹੇ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਤਾ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਕਟ-ਕਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਅਤੇ ਨਾਸ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਸੰਘਰਸ਼ ਤਕ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੀ ਅਖੀਰੀ ਅਦਭੁੱਤ ਚਾਲ ਚਲਾਣਗੀਆਂ।” Bible Echo, August 26, 1895.

ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ

284 ਵਿੱਚ ਸਮਰਾਟ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 293 ਵਿੱਚ, ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਨੇ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਟੈਟਰਾਕੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਪੂਰਬੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚੁਣਿਆ। ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਕਾਨਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਮਹਾਨ ਨੇ ਨੇੜਲੇ ਬਿਜੈਂਟੀਅਮ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਧਾਰ-ਕੇਂਦਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ (ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ 330 ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਕਾਨਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਰੱਖਿਆ)। ਕਾਨਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖੇਤਰੀ ਕੇਂਦਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਮਾਰਮਾਰਾ ਸਾਗਰ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਤੱਟ 'ਤੇ ਰਣਨੀਤਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰੋਮ ਜਾਂ ਕਾਨਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਾਂਗ ਸਥਾਈ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਰੋਮੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸੰਕ੍ਰਮਣਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ

ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਜਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਵੀ ਪੂਰਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਜਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਜਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਡਾਇਓਕਲੇਸ਼ਨ

ਜਦੋਂ ਸਮਰਾਟ ਡਾਇਓਕਲੇਸ਼ਨ ਨੇ 293 ਵਿੱਚ ਟੈਟਰਾਰਕੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਨਿਕੋਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਪੂਰਬੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ। ਟੈਟਰਾਰਕੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਮਰਾਟ (Augusti) ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਨਿਸ਼ਨ ਸਮਰਾਟ (Caesar) ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ 'tetrarchy' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਚਾਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ।

ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ

ਡਾਇਓਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਓਮੇਗਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੀਰੋ ਅਲਫਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਅਲਫਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਓਮੇਗਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ।

ਰੋਮ ਦੀ 'ਕਾਨੂੰਨੀ' ਵੰਡ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ (ਜੋ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰਹੀ) ਡਾਇਕਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵੰਡ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੁਲਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸਮੁਰਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਰੋਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪਰਗਾਮੇਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰੋਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 293 ਅਲਫਾ ਸੀ ਅਤੇ 330 ਓਮੇਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ 11 ਮਈ, 330 ਨੂੰ ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਮਹਾਨ ਨੇ ਕਾਨਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਨੂੰ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਜੋਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ।

293 ਵਿੱਚ ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੱਲੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਕਾਰਨ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ ਗਈ, ਇਹ ਹਾਲਤ ਸਨ 313 ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੱਕ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਪੂਰਬ ਦੇ ਕੌਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਲਿਸਿਨਿਯਸ ਨੇ ਮਿਲਾਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਟਰਾਰਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅੰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ—ਅਰਥਾਤ ਚਾਰ ਸਮਨਵਿਤ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਢਹਿ ਕੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ (ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਕੌਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਲਿਸਿਨਿਯਸ)। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪਤਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਵੰਡ ਤੋਂ ਵੰਡ ਤੱਕ ਦੇ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਵੰਡਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਤੀਵਰ ਕੀਤਾ।

ਸਮਿਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਦੌਰ 64 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਨੀਰੋ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਦੀ ਮਹਾਨ ਅੱਗ ਨੂੰ ਨੀਰੋ ਨੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨੀਰੋ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਨੀਰੋ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਆਖਰੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰ ਰੋਮ ਦੇ ਸੜਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਸੜਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵੇਸ਼ਵਾ ਨਾਲ ਘਿ੍ਰਣਾ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਤੇ ਨੰਗੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਣਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:16॥

ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 64 ਵਿੱਚ ਨੀਰੋ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਦੀ ਵੱਡੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਨੀਰੋ ਨੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨੀਰੋ ਨੇ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਹ 313 ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਹ "ਫ਼ਰਮਾਨ" ਉਸ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਜੋ ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੁਰਨਾ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ

ਵੀ ਅੰਤ ਸੀ ਜੋ ਨੀਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਨੀਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਉਤਪੀੜਨ ਵਾਲੇ ਦਸ ਸਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਹ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਉਤਪੀੜਨ ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੱਧ ਸੀ, ਜੋ 293 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ। 293 ਵਿੱਚ ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਦੋ ਦਸ-ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੌਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਦੀ ਵੰਡ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ਾਸਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੌਣ ਸ਼ਾਸਕ। 23 ਫਰਵਰੀ, 303 ਨੂੰ, ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਨੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ 'ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ' ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਉਤਪੀੜਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੋਈ, (ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨਿਕ ਉਤਪੀੜਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜੋ ਰੋਮਨ ਸਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਉਤਪੀੜਨ ਸੀ।

ਸਿਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲਿਖ; ਇਹ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਅੰਤਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੀ ਉਠਿਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ, ਤੇਰੀ ਕਲੇਸ਼ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, (ਪਰ ਤੂੰ ਧਨਵਾਨ ਹੈਂ) ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭਾ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਭੀ ਨਾ ਡਰ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਸਹਿਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ; ਵੇਖੋ, ਇਬਲੀਸ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਖ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਕਲੇਸ਼ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ: ਮੌਤ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁਕਟ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਜੋ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੂਜੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਹਾਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਏਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:8-10.

ਮਹਾਨ ਅਤਿਆਚਾਰ ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ (ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਗੈਲੇਰੀਅਸ) ਦੇ ਅਧੀਨ 313 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਨੀਰੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ-ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੇ ਓਮੀਗਾ-ਅਤਿਆਚਾਰ ਵਜੋਂ ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਅਤਿਆਚਾਰ ਪੂਰਬ ਦੇ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਲਾਇਸੀਨੀਅਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਫ਼ਰਵਰੀ 313 ਵਿੱਚ, ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੀਨੀਅਸ ਮਿਲਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਮਿਲਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀਆਂ (ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ) ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਗਠਜੋੜ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਲਾਇਸੀਨੀਅਸ ਨੇ ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨ (ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨ ਦੀ ਸੌਤੇਲੀ ਭੈਣ) ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਵਿਆਹ ਰੋਮੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਗਠਜੋੜ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਉਦਾਹਰਨ ਸੀ—ਇਸ ਨੇ ਦੋਨਾਂ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਗਠਜੋੜ ਲੰਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੀਨੀਅਸ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜੇ, ਅਤੇ 324 ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟਾਂਟੀਨ ਨੇ ਲਾਇਸੀਨੀਅਸ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਇਕੱਲਾ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣ ਗਿਆ।

ਨੀਰੇ ਤੋਂ ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਤੱਕ ਸਮੁਰਨਾ ਦਾ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ 313 ਵਿੱਚ ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜੋ 538 ਵਿੱਚ ਥਿਆਤੀਰਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਸਮੁਰਨਾ ਦੇ ਇਹ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਇੱਕ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਕਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੁੱਚੇ ਕਾਲ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਦਾ ਅਤਿਆਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ "ਦਸ ਦਿਨਾਂ" (ਦਸ ਸਾਲਾਂ) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਕਾਲ ਸਮੁੱਚੇ ਕਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਫ੍ਰੈਕਟਲ ਨਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਸ ਸਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਫ੍ਰੈਕਟਲ ਹਨ। ਇਹ ਦਸ ਸਾਲ ਨੀਰੇ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਓਮੀਗਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਓਮੀਗਾ-ਵੰਡ ਹੋਈ।

ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਤਲਾਕ

ਸਮੁਰਨਾ ਦਾ ਆਰੰਭ 64 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਸੜਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 313 ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ। ਉਤਪੀੜਨ ਦਾ ਦਸ-ਸਾਲਾ ਫ੍ਰੈਕਟਲ 303 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 313 ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਵੀਹ ਸਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਰੰਭ ਡਾਇਕਲੇਸ਼ੀਅਨ ਦੁਆਰਾ 293 ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, 313 ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। 313 ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਵਿਆਹੀ ਸੰਧੀ ਦਾ ਅੰਤ 324 ਦੇ ਤਲਾਕ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਾਨਸਟੈਂਟੀਨ ਨੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਲਿਸਿਨੀਅਸ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣ ਗਿਆ। 324 ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤਲਾਕ 321 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਇਆ।

313 ਤੋਂ 330 ਤੱਕ ਦੇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮੁਰਨਾ ਅਤੇ ਨੀਰੋ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸਮਝੌਤੇ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਵੀ। 313 ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 321 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਉਤਪੀੜਨ ਆਇਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 324 ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤਲਾਕ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਨੂੰ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। ਛੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 330 ਵਿੱਚ, ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਲਫਾ-ਕਾਲ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ 538 ਵਿੱਚ ਥਿਆਤੀਰਾ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਲਫਾ-ਕਾਲ 330 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਦੇ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਓਮੇਗਾ-ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰੇਗਾ। ਪਰਗਾਮੁਸ ਦਾ ਓਮੇਗਾ-ਇਤਿਹਾਸ 496, 508 ਅਤੇ 533 ਦੇ ਅਵਧੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ

ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਾਲਾ ਪਟੇਲਮੀ "ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ" ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ "ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ" ਸਨ। ਉਹ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 313 ਤੋਂ 330 ਤੱਕ ਦੇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੀਰੋ ਦੇ ਸਮਿਰਨਾ ਦੇ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਨੇ ਪਰਗਾਮੇਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ ਜੋ 457BC ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਅਤੇ ਆਇਤ ਚੌਦਾਂ ਦੇ 2300 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਕੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ 1776 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਲ 2026 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅਗੂਆਂ ਨੇ 313 ਤੋਂ 330 ਦੇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ 1844 ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਜਾਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਤਾਂ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9 ਦੀ ਆਯਤ 10 ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਬਣਿਆ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਣਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਸਮਝ ਨੇ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ" ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

ਪਹਿਰੂਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਲਭੂਤ ਸਮਝ ਉਸ ਅਧਾਰ-ਮੰਚ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ "ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ" ਨਿਰਮਿਤ ਹੈ। ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੀਨੇਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ "ਕੁੰਜੀ" ਦੁਆਰਾ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਉਹ "ਕੁੰਜੀ" ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਲ, ਮਾਦੀ-ਫਾਰਸ, ਯੂਨਾਨ, ਸੇਲਿਊਸਿਦ ਅਤੇ ਟੋਲੇਮੀ ਸਾਮਰਾਜ, ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਰੋਮ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਕੇਵਲ ਰੋਮ, ਸਗੋਂ ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (ਝੂਠਾ

ਨਬੀ), ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਦਰਿੰਦਾ) ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ (ਅਜਗਰ) ਦੇ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਪਤਨ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਚਾਲਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਾਗੇਦੋਨ ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਚਾਲ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਚਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਚਾਲੀਹਵੀ ਆਇਤ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਨਿਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅੰਤਿਮ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਸਮਰਾਜ, ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਦੇ ਰਾਜਾਂ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਰੋਮ ਸੰਬੰਧੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੋਮ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਿਨਵੇਹ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਹਾਇਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ।